

अक्षे

श्रोधेत् पूर्वपदनु यावद्गोचरदर्शनं ॥
खभावेक्षं अक्षाचिमं । इति अवहारतत्त्वं ।
(अक्रियोत्पदः । वैसर्गिकः । अयत्नकृतः । यथा,—
“तद्वित्रिमसोहार्दमापत्सपि न मुच्छति” ।
इति हितोपदेशः ।)
अक्षपः, चिं, (नास्ति द्वया यस्य सः ।) कृपाशूलः ।
निर्वयः । अकरणः । यथा,—
“वनजौ वनजौ झस्तिरामी सक्षपोऽक्षपः” ।
इत्यनुष्टुचार्यः ।
अक्षपणः, चिं, (न द्वयणः । न ज्ञसमासः ।) कार्षपण-
रहितः । दीनताश्रूत्यः । यथा,—
“महदा वासनं प्राप्नो दीनः कृपण उच्चते ।
कुलेऽक्षपणे राम संभूतः सर्वकामदे” ।
इति रामायणः । (पञ्चलः । बङ्गः । यथा,—
“भूत्याणां नवपक्षवैरक्षपणैरुतिष्ठ यामो वयम्” ।
इति वैराग्यशतके ।
अक्षयाकर्मां, [न्] चिं, (न द्वयां मरिनं कर्म-
यस्य सः । न + द्वया + कर्मन् ।) दुकर्मरहितः ।
निष्पापः । शुडाचारः । अक्षयां निष्पापलाल्
शुक्रं कर्मास्य । इत्यमरटीकाया भरतः ।
अकेशः, चिं, (नास्ति केशो यस्य । अल्पः अपश्वस्तो
वा केशो यस्य सः ।) केशरहितः । अल्पकेश-
युक्तः अपश्वस्तकेशविशिष्टः ।
अकैतं, स्त्री, (न कैतवम् । न ज्ञसमासः ।)
कैतवाभावः । अकपटता । अधृत्ता । अवस्था ॥
अकोटः, एं, (न + कुट + भावे घञ् ।) गुवाकः ।
इति चिकाहशेषः ।
अकोटिल्य, स्त्री, (न + कौटिल्यं । न ज्ञसमासः ।)
कौटिल्याभावः । सरलता ।
अका, स्त्री, (अकं दुःखं काशति मङ्गाति इति
के शब्दे ।) माता । इति शब्दरत्नावली ।
अक्तः, चिं, (अव्वेर्गतौ कः ।) अक्तपरिमाणस्य
वाचक इति भाव्यस्य कैटेन तथा आख्यात-
त्वात् । अनक्ति अज्यते वा । अङ्गु व्यक्तादौ ।
अङ्गुष्ठसिभ्यः कः । इति औषाधिकः कः ।)
युक्तः । गतः । अक्तः । अन्ज अक्तिगतिमन्द्रये
इत्यसात् कर्मणि कः । यथा,—
“हिक्कादासातुरे पूर्वे तेलाक्ते लेद इथ्यते” ।
इति चक्रदत्तः । (स्त्रियो अक्ता इति पदं रात्रि-
वाचकम् वेदे प्रसिद्धम् ।)
अक्तुः, स्त्री, रात्रिः । अनक्ति प्रतिदिनं गच्छति
अक्तुः । अङ्गु धनि अक्तिगतिमन्द्रये बाडल-
कात् कः । अनिरितामिति नेत्रोपः । वेदपञ्च-
प्रशोगोऽयं । (आयुधं । किरणः । कात्तिः ।
नक्षत्रं । स्त्रोतः । अङ्गुष्ठवृत्तं । एते अर्थाः
वैदिकयन्ते प्रसिद्धाः ।)
अक्त्यादः, चिं, (न क्त्यादः । न ज्ञसमासः ।)
अमांसभद्रकः । यथा,—
“क्रक्कादान्तु मृगान् इत्या धेनुं दद्यात् पयसिनीं ।
अक्त्यादान वस्ततीमुद्गु इत्या तु क्षयालं” ।

इति मानवे १३ अथाये १३ श्लोकः ।
अक्षमः, चिं, (न क्रमः । न ज्ञसमासः ।) नास्ति
क्रमो यस्य इति वा ।) क्रमरहितः । अतिक्रमः ।
यथा,—
“अक्रमाच्छेषसो दृढिं योऽभिवाश्वति मृद्धीः” ।
इति माधवकरः । (क्रमाभावः । क्रमविपर्ययः ।
यथा,—“इदमुचितमक्रमच उंसां यदिह
जरासपि मान्मथा विकाराः” इति इदमार-
प्रतकम् ।)
अक्रान्ता, स्त्री, (न + क्रम + क्त + आप् ।) दृढिती ।
इति कार्चिद्रवमाला ॥ अनाक्रान्ते च ॥
अक्रियः, चिं, (नास्ति क्रिया यस्य । अप्रशस्ता
वा क्रिया यस्य ।) अक्रियान्वितः । कुकर्म-
विशिष्टः । क्रियारहितः । यथा “अक्रियत्वा च
सर्वदा” । इति चरकः ॥ (निष्वेषः । स्पन्द-
रहितः । कर्मवायी । यथा,—
“अनाग्रितः कर्मफलं कार्यं कर्म करोति यः ।
स तन्नासी च योगी च न निरपिन्न चाक्रियः” ॥
इति गीतायाम् ।) (स्त्री । क्रियाभावः । क्रिया-
वायाः । अव्याक्रिया । यथा,—
“अक्रिया चिविधा प्रोक्ता विद्धिः सर्वकर्मणाम् ।
अक्रिया च परोक्ता च द्वितीया चायाक्रिया” ।
इति काव्यसङ्कलितः ।)
अकूरः, एं, (क्रौर्यवान् कूरः, स न भवति इति
अकूरः । यदा कूर इति भावप्रधानो निर्वेशः ।
न विद्यते क्रौर्यम् इति अकूरः ।) गान्दिनीपृच्छः ।
श्रीकृष्णपितृः । तस्य पिता श्वफलः । (तस्य-
माता गान्दिनी ।) इति श्रीभागवतं । कूरताशून्ये
चि । (सरले । यथा,—
“स्त्रीणां सुखोदयमकूरं विस्पृष्टार्थं मनोरमम्” ।
इति मनुः । उंसि विष्णः । यथा,—
“अकूरः पेश्वो दक्षो दक्षिणः दक्षिणां वरः” ।
इति भारते ।)
अक्रोधः, एं, (न कोध इति न ज्ञसमासः । नास्ति
क्रोधो यस्य इति वा ।) क्रोधस्त्रित्विकारः तद्वि-
परीतः । स तु आश्रितिं दश्वर्धमान्तर्गतधर्मः ।
इति जटाधरः ॥ (यथाह मनुः—
“दृतिः द्वामा दमोऽस्त्वेषं शौचमिन्द्रियनियहः ।
धीर्विद्या सत्यमकोधो दश्कं धर्मलक्ष्यम्” ॥
इति ।) वाच्यलिङ्गल्लोकोधरहितश्चैव ॥
अक्षान्तः, चिं, (न + क्रम + क्त । न क्षान्त इति
न ज्ञसमासः ।) क्षान्तिरहितः । अनवसदः ।
अक्षान्तः ॥
अक्षिका, स्त्री, नीलोदक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
अक्षिकर्मां, [न्] चिं, (अक्षिकर्म अनायासाधां
कर्म यस्य । बङ्गब्रीहिः ।) अक्षेषन कर्मकर्ता ।
यथा,—
“दूतोऽहं कोशलेन्नस्य रामस्याक्षिकर्मणः” ।
इति रामायणः ।
अक्षेषन्, स्त्री, (न क्षेष इति न ज्ञसमासः ।) क्षेषा-
भावः । यथा,—
“शात्रामावप्रसिद्धर्थं स्वेः कर्मभिरगर्हिते ।

अक्ष

अक्षेषन शरीरस्य कुर्वते धनसंशयः” ।
इति मानवे ४ अथाये ३ श्लोकः । क्षेषाभावति
चि ॥
अक्षेषः, चिं, (नास्ति क्षेषो यस्य इति बङ्गब्रीहिः ।)
क्षेषशून्यः । अनायासः । अक्षतः ॥
अक्ष, ऊ असामौ । संहतौ । इति कविकल्पद्रुमः ।
न अक्षेषति धनं लोकः । आप्नोति राशीकरोति
वा इत्यर्थः । ऊ आक्षिण्यां । आयां । इति
दुर्गादासः ।
अक्ष, ऊ असामौ । संहतौ । इति कविकल्पद्रुमः ।
अक्षति धनं लोकः । आप्नोति राशीकरोति वा
इत्यर्थः । ऊ आक्षिण्यां । आयां । इति दुर्गादासः ।
अक्ष, स्त्री, अक्षेषति वा अक्षते वा अनेव
अक्ष वा अक्षु असामौ । पचास्यच घञ् वा । अ-
न्ते अवर्थं अशू असामौ । अशेषेवने इति सो
वा ।) इत्यिणं । (यथा विष्णुपुराणे,—
“शब्दादिव्यनुरक्तानि विश्वाकाशिं योगवित् ।
कुर्याच्चित्तानुकाशीणि प्रव्याहारपरायणः” ॥)
सौवर्षलं । तुत्यं । इति मेदिनी । (चक्षुः । यथा
रामायणे,—
“सर्वे तेऽनिमिषैरक्षेषक्षमनुद्रुतचेतसः” । इति ।)
अक्षाः, एं, कर्षपरिमाणां । (यथा,—
“ते बोद्धशाच्च कर्षेषुक्ती पलं कर्षचतुष्टयं” ।)
पाशकः । (अक्षैरक्षान् वा दीर्घति । इति
सिङ्गान्तकौमुदी ।) (पाशकीडा । यथाह मनुः)—
“मर्गयाद्वा दिवास्प्रः परीवादः स्त्रियो मदः” ।)
कलिदुमः । इत्यर्थः । (विभीतकल्पः । यथा
कान्दोये—यथा वै दे आमलके दे काले हौ
वाढ़ौ मुश्तिमनुभवति ।) ज्ञातार्थः । शक्टः । अव-
हारः । रुद्राक्षः । इन्द्राक्षः । सर्पः । चक्रः । इति
मेदिनी । (चक्रधारणादालभेदः । यथा,—
“किङ्गाम्ये भग्नयुगे तिर्यक् प्रतिमुखागते ।
अक्षमङ्गे च यानस्य अक्षमङ्गे तथैव च” ॥)
आत्मा । रावणपृच्छः । इति हेमचक्रः । (यथा रा-
मायणे—“निश्चयं राजा रुद्रे सहेत्सुकं
कुमारमत्तं प्रसमैक्षताय वै” ।)
जातान्वयः । गरुडः । इति शब्दरत्नावली । (शिवः ।
यथा भारते—
“अक्षस्य रथयोगी च सर्वसोगी भद्रावलः” ।
इति) संस्कृतपलभा । यथा,—
“चन्द्राश्रिनिष्ठा पश्चादिन्ता च
लङ्घावधिः स्यादिह दक्षिणाच्चः” ।
इति भास्यली ॥
“प्रभा शरङ्गा स्तुतीययोगा-
दक्षः सदा दक्षिणादिक् प्रदिष्टः” ।
इति जातकाण्डः—
“दक्षिणात्तरे खायां सा तत्र विष्वत् प्रभा ।
शङ्खाच्छाया इते त्रिये विष्वत् कर्णभाजिते ॥
लम्बाद्याये तयोर्खापे लम्बाच्छाये दक्षिणो सदा” ।
इति सर्व्यसिङ्गान्तः ॥
अक्षकः, एं, (अक्ष + क) तिनिश्वदक्षः । इति
रत्नावला ।